

РЕШЕНИЕ

№ 140

гр. Ботевград, 10.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БОТЕВГРАД, II-РИ ГР. СЪСТАВ, в публично заседание на десети октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: И.Ц.Т.А.

при участието на секретаря Х.К.Н.
като разгледа докладваното от И.Ц.Т.А. Гражданско дело № 20221810101101 по описа за 2022 година

Предявени са обективно и субективно съединени иски с правно основание чл.4 ал.1 от КЗ/Кодекс за застраховането/ и чл.86 от ЗЗД.**

Н. И. Ш. от Ботевград, ул.***№** с ЕГН: *****, чрез пълномощник адв. С.Ч. от САК, моли да бъде осъдено „***“АД с ЕИК: ***, със седалище и адрес на управление: гр.С., ж.к.***, ***№1 да заплати сумата-главница от **9 975лв.** (девет хиляди деветстотин седемдесет и пет лева), представляваща обезщетение за имуществени вреди, изразяващи се в разходи или възнаграждения за болногледач за периодите: от ***г. до ***. и от ***. до ***., причинени от застрахован при ответника по застраховка „Гражданска отговорност" на автомобилистите или водача на л.а. марка „БМВ“, модел „330ХИ“, с д.к.№ *** при ПТП от ***г. на АМ“Хемус“ при км 20+300м в посока на движение от гр.В. за гр.С., местност Ж. в землището на с.П., община Е.П., както да заплати и сумата-главница от **5 366 лв.** (пет хиляди триста шестдесет и шест лева), представляваща обезщетение за имуществени вреди, изразяващи се в загуба на доходи или разликата между трудовото възнаграждение, което ищецът би получил, ако не е ползвал болничен и получените плащания от НОИ и работодателя за периода от ***г. до ***. и от ***. до ***., причинени вследствие на описаното по-горе ПТП от ***г., причинено от застрахован при ответника по застраховка „Гражданска отговорност" на автомобилистите водач, както да заплати и сумата-главница от **147.70лв.** (сто четиридесет и седем и 70 стотинки), представляваща обезщетение за имуществени вреди, изразяващи се в разходи за лечение или закупуване на медикаменти-Ксарелто табл. 500 мг и Ципробай табл.10мг и заплащане на потребителска такса за прием и преглед в болнично заведение, причинени от застрахован при ответника по застраховка „Гражданска отговорност" на автомобилистите водача на л.а. с д.к.№ *** при ПТП от *** г.,

ведно със законната лихва върху горните суми-главници, считано от 14.04.2022г./ датата на подаване на исковата молба/ до окончателното изплащане на сумите, както да заплати и направените разноски по делото, включително и адвокатско възнаграждение, за които представя списък за разноските по чл.80 от ГПК/л.125/.

В съдебно заседание ищецът, чрез пълномощник адв. М.Д.Д.а от САК поддържа предявените искове, претендира заплащане на разноски. Представила е писмени бележки с вх.№ *** от ***Г.

ОТВЕТНИКЪТ-„Застрахователно акционерно дружество ****“ АД с ЕИК: ***, чрез пълномощник юрк.Й. К., е направила възражение по исковете и е представила писмен отговор с вх.№ *** от 17.08.2022г., изпратен по пощата с п.кл. от 16.08.2022г. в предвидения в закона срок.

В писмения отговор ответникът оспорва исковете, излага съображения, че исковата молба е нередовна и претенциите са неоснователни. Твърди, че претърпените загуби от страна на ищеца, са в резултат на трудова злополука и „Застрахователно акционерно дружество *** АД не следва да отговоря за тях. Аргументира се с това, че “трудова злополука” е всяко внезапно увреждане на здравето, станало през време и във връзка или по повод на извършената работа, както и при всяка работа, извършена в интерес на предприятието/фирмата, когато е причинена временна неработоспособност, трайно намалена работоспособност или смърт. Съгласно чл.200 от Кодекса на труда, работодателят отговаря имуществено независимо от това, дали негов орган, друг негов работник или трето лице има вина за настъпване на вредоносния резултат. На следващо място, съгласно Кодекса на труд, работодателят дължи обезщетение за разликата между причинената вреда - имуществена и неимуществена, включително пропуснатата полза, обезщетение и/или пенсия по общественно осигуряване. Оспорва претендирания размер на обезщетение за претърпени загуби, в резултат на настъпила временна неработоспособност, в размер на 5 366/пет хиляди триста шестдесет и шест/ лева, тъй като е завишен и не отговаря на реално претърпените загуби, които ищецът е претърпял, като резултат от настъпилата временна неработоспособност. Твърди, че изплатеното парично обезщетение от страна на НОИ в размер на 3647.83лв. /три хиляди шестстотин четиридесет и седем лева и осемдесет и три стотинки/ е напълно достатъчно и напълно е покрило разходите на Н. Ш. във времето, в което последният е бил нетрудоспособен.

Ответникът твърди, че ищецът сам се е съгласил да бъде осигуряван на най-ниския осигурен доход, с оглед по-малки удържки от трудовото му възнаграждение. Съгласно чл.41 от Кодекса за социалното осигуряване „...за временна неработоспособност поради трудова злополука или професионална болест - в размер 90 на сто от среднодневното брутно трудово възнаграждение или среднодневния осигурителен доход, върху който са внесени или дължими осигурителни вноски“. Ответникът заявява, че сумата, която ищецът е получил като обезщетение за временна неработоспособност е напълно достатъчна, тъй като сам се е съгласил да бъде осигуряван на минималната заплата, с оглед по-малко удържки, като в такъв случай, не му се дължи претендираната сума. Оспорва наличието на законови предпоставки за ангажиране на отговорността на ответника за обезщетяване на пропуснати ползи, като твърди, че обстоятелствата относно имуществената вреда, която е претърпяна от ищеца, стои само на предположения. За да бъде ангажирана отговорността на ответника, вредата не бива да почива на предположения за закономерно увеличаване на имуществото. Сумата в размер на 9975/девет хиляди деветстотин седемдесет и пет/ лева, заплатена на лицето П.Д.Д., по договор от ****. е прекомерно завишена и не отговаря на средното възнаграждение, което следва да бъде изплатено за полагане на грижи като

болногледач. Същото се явява прекомерно, с оглед времевия период, през който П..Д. е полагала грижи за ищеца. Ответникът твърди, че размерът на заплатеното възнаграждение за полагане на грижи, е прекомерно, тъй като лицето П..Д., няма професионална квалификация „болногледач“, „реабилитатор“, което да обуславя необходимостта от заплащане на възнаграждение дори по-високо, от това което се дължи на професионални такива. Ответникът оспорва и претенцията за имуществени вреди, представляващи разходи за лечение, в размер на 147.70 лв. /сто четиридесет и седем лева и седемдесет стотинки/ както по основание, така и по размер. Твърди, че липсват доказателства, които да установяват реално необходимостта за закупуването им и невъзможност за установяване на връзката между претърпените вследствие на ПТП травми и представените платежни документи.

Моли да се отхвърлят иските изцяло и се присъдят направените разноски по делото, за които представя списък за разноските по чл.80 от ГПК /л.128/.

В с.з. ответникът, чрез пълномощник юрк. Й. К. оспорва иските, прави възражение за прекомерност на заплатеното от ищеца адвокатско възнаграждение. Представя писмени бележки с вх.№ *** от ***г.

От събраните по делото доказателства, обсъдени във връзка със становищата на страните, съдът приема за установено следното:

ОТ ФАКТИЧЕСКА СТРАНА:

От приложените писмени доказателства-заверени копия от съдебно решение № ** от ***г. по гр.д.№ ***г. по описа на СГС, което е коригирано с решение № *** от ***г. по гр.д.№ ***/***г. по описа на САС, влязло в сила на ***г., се установява, че между страните със сила на присъдено нещо е установено и ответникът е осъден по иск с правно основание чл.4** ал.1 от КЗ да заплати на ищеца сумата-главница от 120000лв. като обезщетение за неимуществени вреди, настъпили при ПТП на ***г. на АМ „Хемус“ платно за движение към гр.С. километър 20+300,виновно причинено от В.Н.Н. както да заплати и сумата от 833.33лв., представляваща законна лихва върху сумата от 120000лв. за периода от ***г. до 11.05.2017г., ведно със законната лихва върху горната сума-главница, считано от 01.02.2018г. до окончателното заплащане, както да заплати и сумата от 2078.32лв., представляваща обезщетение за имуществени вреди-разходи за лечение, както са присъдени и разноски по делото.

Между страните по настоящето дело е прието със сила на присъдено нещо по описаното по горе гр.д.№ ***г. по описа на СГС, което е коригирано с решение № *** от ***г. по гр.д. № ***/***г. по описа на САС, влязло в сила на ***г., че на ***г. е настъпило ПТП, при което автомобилът, управляван от В.Н. е ударил ищеца Н. Ш. на Автомагистрала „Хемус“. Гражданската отговорност на водача Н. е застрахована при застрахователя, който е ответник по иските за обезщетяване на търсените вреди. Съдът е приел, че произшествието е настъпило по вина на водача Н., тъй като е загубил контрол върху управляваното от него превозно средство, същото е променило траекторията си на движение и отклонявайки се в дясно е ударило намиращия се в аварийната лента на автомагистралата ищец.

Съгласно приложените по делото писмени доказателства- фактура от ***, фискални бонове и рецепта от същата дата, се установява, че ищецът е платил общо сумата от

147.70лв. за заплатена потребителска такса и преглед за лечение в болница в гр.С. и е закупил описаните в рецептата лекарства на ***.

Видно от приложените по делото болнични листа, издадени на името на ищеца, се установява, че същият е бил в отпуск по болест 180 дни след травмата или за периода от ***г. до ***. и след това 34 дни отпуск по болест за периода от ***. до ***.

В приложените по делото удостоверения, издадени от Автомагистрала ЕАД се установява, че ищецът е работил там и за горните периоди от време е отразен brutния му доход във връзка със съществуващото трудовото правоотношение. Приложено е и удостоверение от ТП-СО на НОИ от 10.03.2022г., от което е видно, че по време на болничния престой за описания по-горе период от време ищецът е получил обезщетение в общ размер от 3647.83лв.

Видно от приложения по делото писмен договор от ***, сключен между ищеца и П.Д.Д., се установява, че при условията на възмездност лицето П.Д., която е майка на ищеца е поела грижите за ищеца в периода от ***г. до ***. и от ***. до ***, подробно изброени в договора, за което ще получи от ищеца възнаграждение от общо 9975лв. в едногодишен срок от реалното изплащане на дължимото в полза на ищеца обезщетение по в.гр.д.№ ***/***г. по описа на САС.

Съгласно показанията на разпитания по делото свидетел П.К.Б. се установява, че е съсед на ищеца и има лични впечатления от неговото тежко състояние след катастрофата като майка му изцяло се е грижила за него като му е помагала да се обърне, да го нахрани, да му даде да пие вода, тъй като бил бинтован изцяло от дясната страна и бил първоначално неподвижен, след това използвал патерици. Майка му правела масажи след като идвал първоначално лекар, който ги правел и показал как да прави масаж. Тежкото състояние на ищеца било най-малко от около половин година. Майка му споделила със св. Б., че ищецът като получил обезщетение й дал сумата от 10000лв. на ръка в знак на признателност за грижите, които тя е полагала за него.

От приетата по делото съдебно-медицинска експертиза/СМЕ/, изготвена от в.л. д-р Д. Н., се установява, че по данни от медицинската документация вследствие на настъпилото ПТП на ***г. ищецът е получил следните травматични увреждания: разместено счупване на дясна раменна кост; счупване на дясна лъчева кост; счупване на дясна малкопищялна кост/фибула/; счупване на седалищната и срамната кости на таза вдясно; разкъсно-контузни рани в областта на лявото бедро и дясното седалище; пареза на десния лъчев нерв. Тези увреждания са довели до временна нетрудоспособност. По време на възстановителния период ищецът е имал нужда от чужда помощ в ежедневните дейности-къпане, хранене, тоалет, преобличане, придвижване в пространството, посещение на лекар, закупуване на лекарства, помощ за раздвижване и рехабилитация и др. Възстановителният период при ищеца е продължил 180 дни без прекъсване от момента на травмата или от ***г. до ***. При третата хоспитализация за отстраняване на металната остеосинтеза от дясната раменна кост в периода от 10.05-13.05.2018г. е издаден болничен лист за 34 дни или за периода от ***. до

***. Възможно е лице без медицинско образование да помага при някои от упражненията и раздвижванията в процеса на рехабилитация в домашни условия, като изпълнява предписаните от рехабилитатора действия на раздвижване, масаж и други в травматичните области. Закупуването на медикаментите Ципробай и Ксарелто и заплащането на медицинска такса за болничния престой и преглед по приложените по делото документи са необходими разходи от медицинска гледна точка.

Видно от приетата по делото съдебно-икономическа експертиза/СИЕ/, изготвена от вещото лице В. Л. Т., се установява, че общата сума на разходите за ежедневен придружител, болногледач при 8 часов работен ден за периода от ***г. до ***. и за периода от ***. до ***. като се съобрази заплащането в работни и неработни дни е сумата от 9123лв. Размерът на средния месечен брутен доход на ищеца в месеците, в които не е ползвал болнични поради временна нетрудоспособност е в размер на 1286.75лв. Разликата между средния брутен месечен доход и полученото от НОИ обезщетение за временна нетрудоспособност за периода от ***г. до ***. и за периода от ***. до ***. е в размер на 6230.34лв.

Ищецът е представил писмени доказателства или преписи от молба-претенция с вх.№ *** от ***., уведомление с вх.№ *** от ***., молба с вх.№ *** от ***. и молба с вх.№ *** от ***. и уведомление с вх.№ *** от ***. от ответника, от които се установява, че ищецът е предявил процесните суми за плащане пред ответника, който с уведомление от ***. изрично е отказал да определи и изплати.

Исковата молба по настоящето гражданско дело е предявена от ищеца срещу ответника първо пред СГС на 14.04.2022г., след което е изпратена по подсънсот на РС-Ботевград и до приключване на устните състезания на 10.10.2022г. не е заплатено от ответника процесното застрахователно обезщетение след като на ***. изрично е отказано.

ОТ ПРАВНА СТРАНА:

От изнесените обстоятелства от ищеца в исковата молба и съгласно приложените писмени доказателства, анализирани в тяхната съвкупност, аргументират съда да приеме, че така предявените обективно и субективно съединени осъдителни искове с правно основание чл.4** ал.1 от Кодекса за застраховането /КЗ/ са **допустими**.

Разгледан **по същество**, съдът намира, че искът за заплащане на сумата-главница от **9 975лв.** (девет хиляди деветстотин седемдесет и пет лева), представляващи обезщетение за имуществени вреди, изразяващи се в разходи или възнаграждения за болногледач за периодите: от ***г. до ***. и от ***. до ***., **е частично основателен** и следва да се уважи само за сумата от 9123лв./девет хиляди сто двадесет и три лева/, искът за заплащане на сумата-главница от **5 366 лв.** (пет хиляди триста шестдесет и шест лева), представляваща обезщетение за имуществени вреди, изразяващи се в загуба на доходи или разликата между трудовото възнаграждение, което ищецът би получил, ако не е ползвал болничен и получените плащания от НОИ и работодателя за периода от ***г. до ***. и от ***. до ***. е изцяло основателен, както и искът за заплащане на сумата-главница от **147.70лв.** (сто четиридесет и седем и 70 стотинки), представляваща обезщетение за имуществени вреди, изразяващи се в разходи за лечение или закупуване на медикаменти-Ксарелто табл. 500 мг и

Ципробай табл.10мг и заплащане на потребителска такса за прием и преглед в болнично заведение, причинени от застрахован при ответника по застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите или водача на л.а. марка „БМВ“, модел „330ХИ“, с д.к.№ *** при ПТП от ***г. на АМ“Хемус“ при км 20+300м в посока на движение от гр.В. за гр.С., местност Ж. в землището на с.П., община Е.П., като доказани, по следните правни съображения:

Съгласно чл. 4** ал. 1 от КЗ, увреденото лице, спрямо което застрахователят е отговорен, има право да иска обезщетението пряко от застрахователя по застраховка „Гражданска отговорност“ при спазване изискванията на чл. 380 от КЗ. По силата на чл. 380 от КЗ, лицето, което желае да получи застрахователно обезщетение, е длъжно да отправи към застрахователя писмена застрахователна претенция.

За да бъде уважен така предявеният иск, в тежест на ищеца е да установи наличието на виновно и противоправно поведение на водач/и на МПС, в резултат на което ищецът е претърпял имуществени вреди; вида и размера на вредите, както и наличие на причинна връзка между деянието и вредите; наличие на договор/и за застраховка гражданска отговорност, сключен/и между ответника и виновния/те водач/и; реализиран в хода на действие на същия/те застрахователен риск.

В случая по делото са установени всички посочени по-горе елементи от фактическия състав на претендираното право на застрахователно обезщетение по предявения пряк иск на увреденото лице срещу застрахователя на причинителя на вредата по застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите.

По делото е безспорно, че ищецът е сезирал ответното застрахователно дружество с искане за заплащане на застрахователно обезщетение с молба от 11.03.2022г. Не е спорно и обстоятелството, че ответникът не е платил на ищеца застрахователното обезщетение.

Влязлото в сила решение по гр.дело № ***г. по описа на СГС, което е коригирано с решение № *** от ***г. по гр.д.№ ***/***г. по описа на САС, влязло в сила на ***г. е задължителното за страните и за съда, тъй като в случая то е между същите страни като в настоящето производство и с него е присъдено обезщетение за претърпени неимуществени и имуществени вреди от деликт, при който на ищеца са причинени посочените в решението травматични увреждания и е относно обезщетяване на претърпени от деликта неимуществени и имуществени вреди. Следователно това влязло в сила съдебно решение е разрешило вече спора между страните относно наличието на деликта-настъпилото ПТП на ***г. на АМ“Хемус“, ПТП причинено виновно от водача Владимир Николов Н., противоправността на деянието, причинените на ищеца травматични увреждания и наличието на причинна връзка между деянието и причинените вреди, както и че липсва съпричиняване от страна на пострадалото лице.

На следващо място по делото безспорно се установи, че и за лекия автомобил, управляван от виновния за настъпване на процесното ПТП лице В.Н.Н. а именно лек автомобил марка „БМВ“, модел „330ХИ“, с д.к.№ ***, към датата на произшествието на 17.04.2017г. е имало сключен валиден договор за застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите при ответника.

Представени са писмени доказателства-фактура, издадена на името на ищеца от съответното лечебното заведение и фискални бонове към нея и рецепти, установяващи размера на направените от него разходи за диагностициране и лечение от причинените му в резултат на процесното ПТП телесни увреждания, а именно, удостоверяващи плащане от страна на ищеца на потребителска такса и заплащане на лекарства, всичко на обща стойност от 147.70лв. От заключението на съдебно-медицинската експертиза по делото се установява, че така представени финансови документи са за направени разходи, които са пряко свързани

с проведеното лечение на телесното увреждане на ищеца, причинено от ПТП.

Поради гореизложеното искът за заплащане на сумата-главница от 147.70лв. следва да се уважи изцяло като основателен и доказан.

Установи се от доказателствата по делото, че преди процесното ПТП и след това ищецът е работил по трудово правоотношение с „Автомагистрали“ЕАД като за процесните периоди от време или за периода от ***г. до ***. и от ***. до ***. е бил в отпуск по болест, за което е получавал обезщетение за временна нетрудоспособност от работодателя и НОИ. Разликата между средния брутен месечен доход за горния период от време и полученото обезщетение от НОИ е в размер на 6230.34лв. съгласно приетата по делото и неоспорена от страните СИЕ, изготвена от вещото лице Л., която съдът кредитира като компетентна и обоснована. Липсата на получавано възнаграждение за ищеца е пряка вреда от процесния деликт и накърнява неговата имуществена сфера, поради което и тя подлежи на обезщетяване от ответника. На основание чл.51, ал.1 от ЗЗД обезщетението се дължи за всички вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането. В тази насока са неоснователни възраженията на ответника, че в случая се касае до трудова злополука и процесната вреда за загуба на доходи е платима по чл.200 от КТ само от работодателя, както и че ищецът е осигуряван на минималната работна заплата, за което и полученото обезщетение е по-ниско. От приетата по делото СИЕ се установи, че за периода от 01.01.2017г. до 31.12.2018г. ищецът е осигуряван върху сумата от 20958.91лв.

Поради гореизложеното искът за заплащане на сумата от 5366 лв., представляваща обезщетение за имуществени вреди, изразяващи се в загуба на доходи или разликата между трудовото възнаграждение, което ищецът би получил, ако не е ползвал болничен и получените плащания от НОИ и работодателя за периода от ***г. до ***. и от ***. до ***., причинени вследствие на процесното ПТП от ***г. е изцяло основателен и следва да се уважи.

Съгласно т.4 от ППВС№4/1975г. на пострадалия от непозволено увреждане е дължимо заплащане на обезщетение за имуществени вреди в размер на необходимото възнаграждение за болногледач, когато той се нуждае от такъв, в това число и в случаите, когато тези грижи са били полагани от негов близък. В случая от приетата СМЕ, изготвена от в.л. д-р Н. и показанията на разпитания по делото свидетел Б., които съдът кредитира като конкретни, непосредствени и безпристрастни се установи, че за процесните периоди от време или от ***г. до ***. и от ***. до ***., ищецът е бил в болнични, трудноподвижен и на легло и за него се е грижила неговата майка, т.е. установи се, че ищецът като пострадал от ПТП е имал нужда то такива грижи на болногледач, а именно при хранене, баня, тоалет, придвижване, обличане, взимане на лекарства, посещаване на лечебни заведения, правене на масажи и други. Разходите за осигуряване на болногледач са имуществени вреди за ищеца вследствие на ПТП на ***г. Съдът намира за неоснователни възраженията на ответника, че след като майката на ищеца се е грижила за него тя е изпълнявала нравствен дълг и по този повод не й се дължи обезщетение. Съгласно практиката на ВКС, отразена в Решение №808/06.09.1985г. по гр.д. № 536/1985г. на ВС, IVг.о., Решение № 893/27.11.1986г. по гр.д.№ 502/1986г. на ВС, IVг.о., Решение №39/16.07.2010г. по т.д.№ 551/2009г., ТК, II т.о. и други се приема, че е достатъчно да се установи, че пострадалият се нуждае от такива грижи, при което би било дължимо обезщетение без значение кой конкретно полага грижи. В случая е представено и писмено доказателство- договор, установяващ гражданско правоотношение между ищеца и неговата майка за полагане на грижи от болногледач за процесните периоди от време за сумата от 9975лв., която сума според св.Б. ищецът е заплатил на майка си след получаване на обезщетението, присъдено по гражданското дело от СГС.

Съдът намира, че искът за заплащане на обезщетение за имуществени вреди, изразяващи се в разходи или възнаграждения за болногледач за периодите: от ***г. до ***. и от ***. до 12.06.2018г. е частично основателен и следва да се уважи само за сумата от

9123лв. съгласно приетата по делото СИЕ, изготвена от вещото лице В. Л., която съдът кредитира и определя размера на същото.

Горният иск за разликата над 9123лв. до пълния предявен размер от 9975лв. следва да се отхвърли като неоснователен и недоказан.

Основателно е и искането за заплащане на законната лихва за забава върху горните суми-главници, считано от деня на предявяване на исковите на 14.04.2022г. до окончателното заплащане.

ОТНОСНО РАЗНОСКИТЕ:

При този изход на делото по съществуващото на спора и с оглед направеното искане от ищеца за присъждане на разноси съдът намира, че на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК ответникът ще следва да заплати на ищеца сумата от общо 1504лв. за направени разноси по делото за заплатено адвокатско възнаграждение и депозити за вещи лица съразмерно на уважената част от исковите. Съдът приема, че заплатеното адвокатско възнаграждение от ищеца не е прекомерно завишено с оглед минималното определено в чл. 7, ал. 2, т. 3 от Наредба № 1/09.07.2000г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

На основание чл.78, ал.3 от ГПК ищецът ще следва да заплати на ответника сумата от 36лв. за направени разноси по делото за заплатени депозити за вещи лица и юрисконсултско възнаграждение съразмерно на отхвърлената част от исковите.

Ответникът следва да бъде осъден да заплати в полза на РС-Ботевград и държавна такса в размер на 585.47лв. с оглед уважения размер на исковите.

Водим от горното съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА „***“ АД с ЕИК: ***, със седалище и адрес на управление: гр.С., ж.к.***, ***№1 да заплати на Н. И. Ш. от Ботевград, ул.***№** с ЕГН: ***** сумата-главница от **9 123лв.** (девет хиляди сто двадесет и три лева), представляваща обезщетение за имуществени вреди, изразяващи се в разходи или възнаграждения за болногледач за периодите: от ***г. до ***. и от ***. до ***., причинени от застрахован при ответника по застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите или водача на л.а. марка „БМВ“, модел „330ХИ“, с д.к.№ *** при ПТП от ***г. на АМ“Хемус“ при км 20+300м в посока на движение от гр.В. за гр.С., местност Ж. в землището на с.П., община Е.П., както да заплати и сумата-главница от **5 366 лв.** (пет хиляди триста шестдесет и шест лева), представляваща обезщетение за имуществени вреди, изразяващи се в загуба на доходи или разликата между трудовото възнаграждение, което ищецът би получил, ако не е ползвал болничен и получените плащания от НОИ и работодателя за периода от ***г. до ***. и от ***. до ***., причинени вследствие на описаното по-горе ПТП от ***г., причинено от застрахован при ответника по застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите водач, както да заплати и сумата-главница от **147.70лв.** (сто четиридесет и седем и 70 стотинки), представляваща обезщетение за имуществени вреди, изразяващи се в разходи за лечение или закупуване на медикаменти-Ксарелто табл. 500 мг и Ципробай табл.10мг и заплащане на потребителска такса за прием и преглед в болнично заведение, причинени от застрахован при ответника по застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите водача на л.а. с д.к.№ *** при ПТП от ***г., ведно със законната лихва върху горните суми-главници,

считано от 14.04.2022г./ датата на подаване на исковата молба/ до окончателното изплащане на сумите, както да заплати и сумата от **1504лв.**/хиляда петстотин и четири лева/ за направени разноси по делото съразмерно на уважената част от исковете.

ОТХВЪРЛЯ предявения иск от Н. И. Ш. от Ботевград, ул.***№** с ЕГН: ***** срещу „***“АД с ЕИК: ***, със седалище и адрес на управление: гр.С., ж.к.***, ***№1 **за разликата** над сумата от 9 123лв. (девет хиляди сто двадесет и три лева) до пълния предявен размер от 9 975лв. (девет хиляди деветстотин седемдесет и пет лева), представляваща обезщетение за имуществени вреди, изразяващи се в разходи или възнаграждения за болногледач за периодите: от ***г. до ***. и от ***. до ***., причинени от застрахован при ответника по застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите или водача на л.а. марка „БМВ“, модел „330ХИ“, с д.к.№ *** при ПТП от ***г. на АМ“Хемус“ при км 20+300м в посока на движение от гр.В. за гр.С., местност Ж. в землището на с.П., община Е.П., като **неоснователен и недоказан**.

ОСЪЖДА Н. И. Ш. от Ботевград, ул.***№** с ЕГН: ***** да заплати на „***“АД с ЕИК: ***, със седалище и адрес на управление: гр.С., ж.к.***, ***№1 сумата от **36лв.**/тридесет и шест лева/ за направени разноси по делото съразмерно на отхвърлената част от исковете.

ОСЪЖДА „***“АД с ЕИК: ***, със седалище и адрес на управление: гр.С., ж.к.***, ***№1 да заплати в полза на РС-Ботевград държавна такса в размер на **585.47лв.**/петстотин осемдесет и пет лева и 47 стотинки/ върху размера на така уважените искове, както да заплати и държавна такса от **5лв.**/пет лева/ при служебно издаване на изпълнителен лист.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Окръжен съд-С. в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Ботевград: _____